כאילו הן ראויות. נראות וטמיאן טמאות דמכל מקום דם מביאיהו נפיק: **מתני'** חיצונה. קרי לה דלגד דרך עגילים המטה. פרימים מותה שלגד הקיר. וגמרא מפרש מאי שנא הכא דמפליג בין נמצא תחת הפרימים לנמצא תחת מחצעים וכריעה קמי מחת מחת מהן כולן טמאות אפילו נמצא תחת תורה אור

אמר רבי אמי [ריעא] כמשלבות. פי' ריעא דלא מפליג אחיר כמשלבות וחסופת א' נו' ולהכי אינא לאסוקי כמשלבות וכהרבה ספרים לא גרסינן ריעא ואומר הר"י דיש לפרש רסופת אחיר כמשלבות כלומר מסוטה כל אחת במקומה ולא הו מסופת ומשורבות א' בו' וכפירוש ר"ח כתוב דמשלבתי שלמופי שמסתכרות א' מו' מהרה לא. **מקום** דמקום שהיה הקרקע קצה לא כלם מים שבהמדינין ומקום המומאה יבש ואיתי ספרים דגרסינן איפכא מקום טומאה לא ואקרקע קלי שהיה לא מחמת המדינין שכלם לפי שהיה רך ותימות וכה"ג בדק רבי יוחנן בן זכאי בקלקן פורמוסי פרומה בשובכת הרבי שמשון בן יוחי בחסכת שבת (דף לד.) :

אטמרינבו הא אמר רבנן הלי ליפא ביפא

פ'. פי' בקונטרס ומאי הרגתם ואסור להאילכם וכבאלגתם דרב אחאי* מפרש שמא הרגתם ואם אמרתם אחכם מיבכם ריאני למלך והיה מיתם מיבכם ליה לאיתם שם לאוש לנשון הרא להאמיט לבי זה שיהר שלא יבא לו הפסד ולא לאחרים: **זה** עוג שפלט מדור המבול. הכי נמי נפלט סיחון מדור המבול סיחון דאמי הוו אלא דהך הפליגו קים ליה דהוא עוג ולא סיחון מהאי טעמא נופיה סיחון. דדחיל ליה מטה ושוד אמר ("נפרק רבי אליעזר) (דף לד) שעוג מלא לאברהם אבינו שהיה שומר בברעת לתקן עונות לפסח ועל שם זה נקרא עוג ומייתי ליה מעוג דמחי כליפא ביפא דאמר במדרש *עוג אמר בלבו אלך ואמר לאברהם ואלחם ויפשט ידיו ורגלו ואם אלך אפילו אבא אלחם אלא אבא אלא אבא אלא אבא